

C12 – ECO1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

4 oktober 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het verstrekken van risicokapitaal aan startende innovatie-ondernemingen en over het innovatiebeleid	1
Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de herstructurerings bij Janssen Pharmaceutica	5
Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het preventief bedrijfsbeleid	10
Vraag om uitleg van de heer Bart Martens tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over ecologiesteun aan Tessenderlo Chemie	11

Waarnemend voorzitter: de heer Louis Bril

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het verstrekken van risicokapitaal aan startende innovatie-ondernemingen en over het innovatiebeleid

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de minister, mijn vraag dateert al van voor het zomerreces, maar voor zover ik weet is de evaluatie nog altijd niet gebeurd, en dus blijft mijn vraag actueel.

In juni is er ook in de pers nogal wat verschenen over de instrumenten voor de aanzet tot bijkomende innovatie. De conclusie was dat de resultaten onder de verwachtingen bleven, niet bij gebrek aan middelen, maar wegens een gebrek aan kandidaten. De thematiek is ook in de commissie al een aantal keer aan bod gekomen. Er werd toen telkens geargumenteed dat de bedrijven en starters blijkbaar onvoldoende de weg vinden naar de bestaande instrumenten, maar dat dat op termijn wel allemaal in orde zou komen.

In Vlaanderen in Actie, het businessplan van de Vlaamse regering, komt er ook een project II.9 voor met de titel 'Een intelligent instrumentarium voor Innovatie'. Als deel van dit project zou het bestaande instrumentarium tegen eind april doorgelicht worden en zouden er tegen eind juni tussentijdse aanbevelingen voor bijsturing voorgesteld worden. De evaluatie loopt nog en moet tegen het einde van de maand afgerond worden.

Mevrouw de minister, zonder op de conclusies van de evaluatie te willen vooruitlopen, zou ik u toch graag volgende vragen stellen. Kunt u bevestigen dat instrumenten als de win-winstlening, Vlaams Innovatiefonds (Vinnof) en de waarborgregeling nog altijd onderbenut blijven? Wat zijn daar de voornaamste oorzaken van? Worden deze maatregelen meegenomen in de evaluatie van het innovatie-instrumentarium?

In de pers verschenen verschillende cijfers, maar het kwam erop neer dat slechts 10 procent van de middelen van het ARKimedea-fonds (ARK staat voor Activering van RisicoKapitaal) aangesproken wordt. De Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV) heeft zelf ook gereageerd en heeft gezegd dat die investeringen op een progressieve wijze over een termijn van 5 jaar gepland zijn. De vakbonden reageerden daar echter op door te

zeggen dat dit in tegenstrijd is met de algemene stelling dat er in Vlaanderen een groot gebrek is aan risicokapitaal. Mevrouw de minister, valt dit investeringsritme te rijmen met de stelling dat er te weinig kapitaal ter beschikking is?

Het huidige Vlaamse instrumentarium voor risicokapitaal is in 2003 door de vorige regering in de steigers gezet. Het is misschien wel nuttig om hier een eerste evaluatie te maken van de bestaande instrumenten, zoals Business Angels Network (BAN) Vlaanderen, ARKimedea en een aantal anderen. Zit de evaluatie nog op schema? Zullen de conclusies en aanbevelingen tegen het einde van de maand oktober beschikbaar zijn?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, vorig jaar hebt u in uw beleidsbrief een heel mooie tabel gegeven om de positie van elk fonds te situeren in de groei van een bedrijf. ARKimedea zat daar ongeveer middenin, Vinnof zat veeleer in de opstartfase. Ik hoor nu links en rechts dat Vinnof steeds meer een kapitaalverschaffer wordt, en minder toegespitst is op de opstartfase, waar ook het rendementsrisico meespeelt. Ik begrijp dat men daar een bepaald rendement wil halen en dat men daardoor afkerig wordt voor risico. Op die manier schiet men echter het doel enigszins voorbij. Vinnof is immers vooral gericht op de prille opstartfase, waarbij het ene project natuurlijk al wat succesvoller is dan het andere.

Hebt u ook de perceptie dat Vinnof aan het opschuiven is en dichterbij de buurt komt van wat ARKimedea beoogt?

Enkele weken geleden las ik in de krant dat ARKimedea zwaar beledigd heeft in de veelbesproken markt van de CDO's (Collateralized Debt Obligations), een markt waar de afgelopen maand minder goed nieuws van kwam. Is dat niet erg risicovol? Hebt u dat opgevolgd?

Op de opmerkingen van sommige sociale partners heeft de PMV geantwoord dat men die investeringen progressief zou opbouwen. Ik heb die tabel toen ook gezien en ik moet eerlijk zeggen dat men uitgaat van een langzame start om tegen het einde de forcing te voeren. In welke mate is dat realistisch? In welke mate is het een aanpassing van de prognose om de resultaten van het eerste jaar wat goed te praten?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik dank u voor uw vragen. Eerst wil ik

een misvatting uit de wereld helpen. Ik heb inderdaad aan een externe werkgroep, onder leiding van professor Soete van de Universiteit Maastricht, gevraagd om het innovatie-instrumentarium door te lichten. Er kunnen raakvlakken zijn tussen die instrumenten en het financieringsinstrumentarium, maar het gaat op de eerste plaats over die eerste. Mijnheer Laurys, dit is dus niet helemaal hetzelfde. Die werkgroep heeft wat vertraging opgelopen. Daar kan ik ook niets aan doen. Ze hebben me nu met de hand op het hart beloofd dat we die doorlichting medio oktober zullen hebben.

Er werd me dus gevraagd of instrumenten als de Winwinlening, Vinnof en de Waarborgregeling onderbenut zijn, wat daarvan de oorzaken zijn en of dit mee in overweging wordt genomen bij de evaluatie. Op dat laatste heb ik al geantwoord. Ik zal nu ingaan op die zogenaamde onderbenutting. Het is belangrijk even terug te grijpen naar de initiële bedoeling van die instrumenten. Vinnof is inderdaad in het leven geroepen om bij te dragen tot de innovatie in Vlaanderen. De Winwinlening en de Waarborgregeling hebben voornamelijk andere doelstellingen. Ze werden niet gelanceerd met als voornaamste bedoeling de innovatie in Vlaanderen aan te zwengelen. Met de Winwinlening willen we het beginnende ondernemers gemakkelijker maken financiering in hun onmiddellijke omgeving te vinden. Het doel is dus veeleer het aanmoedigen van ondernemerschap. Met de Waarborgregeling willen we de moeilijkheden verhelpen die starters en ook bestaande KMO's vaak ervaren om bij een bank krediet te krijgen. De regeling is niet bedoeld om bankkredieten te promoten ten opzichte van andere financieringsvormen, zoals risicokapitaal, maar wel om het verkrijgen van een bankkrediet te vergemakkelijken voor projecten die zich daartoe lenen. Innovatieprojecten zijn veelal minder geschikt om te worden gefinancierd met een bankkrediet. Ze hebben nu eenmaal per definitie een hoog risicogehalte en een gebrek aan tastbare zekerheden. Ook de Waarborgregeling kan dat moeilijk verhelpen.

In het licht van wat ik net heb gezegd, zal bij de evaluatie van het innovatie-instrumentarium wat die raakvlakken betreft enkel naar Vinnof worden gekeken, dus niet naar Winwinleningen of de Waarborgregeling. Dat zijn echte financieringsinstrumenten, in de eigenlijke zin van het woord.

Los daarvan wil ik toch duidelijk maken dat ik uw zienswijze over het uitblijven van succes van de Winwinlening, de Waarborgregeling en Vinnof niet deel. De drie instrumenten werden respectievelijk in juli 2005, september 2006 en april 2006 gelanceerd. Alle drie de instrumenten hebben in hun opstartperiode meer dan behoorlijke resultaten behaald. In één jaar tijd werden 364 Winwinleningen geregistreerd, voor een totaalbedrag van 9,2 miljoen euro. Dat betekent dat eenzelfde aantal ondernemers aan startfinanciering zijn gekomen,

die ze wellicht zonder de Winwinlening moeilijker of misschien niet hadden gevonden. Het komt er dus op neer dat één starter per dag wordt geholpen met een Winwinlening. Dat lijkt me wel een resultaat dat mag worden gezien.

Via de Waarborgregeling kregen dit jaar al 462 KMO-dossiers een waarborg, voor in totaal 52 miljoen euro. Het is belangrijk in te zien dat die overheidswaarborg aanleiding gaf tot 87 miljoen euro aan bankkredieten, die op hun beurt een hefboom vormden voor 109 miljoen euro aan bedrijfsinvesteringen. Het is duidelijk dat die investeringen zonder de Waarborgregeling niet mogelijk zouden zijn geweest. Het verbruikte waarborgbedrag ligt op dit moment een derde hoger dan het verbruikte bedrag op hetzelfde tijdstip vorig jaar. Op jaarbasis stevenen we dit jaar af op een verdrievoudiging van het gebruik van de Waarborgregeling ten opzichte van het cijfer dat werd behaald met de vroegere Waarborgregeling binnen het voormalige Vlaams Waarborgfonds. Opnieuw meen ik te mogen stellen dat de tot nog toe behaalde resultaten goed zijn. Toch is er nog ruimte voor groei. Rekening houdend met het feit dat de regeling nu steeds beter bekend wordt bij zowel de ondernemers als de lokale bankkantoren, meen ik dat die groei ook daadwerkelijk zal worden gerealiseerd.

Tot slot de resultaten van Vinnof. Op 20 september jongstleden hadden in totaal 69 ondernemingen een financiering gekregen van het Vlaams Innovatiefonds, voor een totaalbedrag van 11,5 miljoen euro. De cijfers van Vinnof werden vergeleken met het aantal en het bedrag van de investeringen die werden uitgevoerd door de tien partnerfondsen van Vinnof, die eveneens actief zijn op het gebied van zaakkapitaal. Het gemiddelde bedrag van zaakkapitaalinvesteringen door de partnerfondsen bedraagt amper 30 percent van het investeringsbedrag van Vinnof, en het gemiddelde aantal zaakkapitaalinvesteringen van de partnerfondsen bedraagt nauwelijks 12 percent van het aantal investeringen van Vinnof. Er kan dus worden gesteld dat Vinnof voor innovatieve starters in Vlaanderen wel degelijk het verschil maakt.

Sinds de komst van Vinnof, in combinatie met de verschillende ARKIV's (private risicokapitaalfondsen die erkend zijn door ARKimedees Management N.V.) die worden gefinancierd vanuit het ARKimedeesfonds, is er duidelijk een nieuwe dynamiek ontstaan in de markt van risicokapitaal voor innovatieve ondernemers in Vlaanderen. Ik geef u de meest recente cijfers over ARKimedees, ze dateren van 21 september 2007. Het boekjaar van ARKimedees loopt van april tot april. Het totaal aantal ARKIV's is 11. Het totale kapitaal van de ARKIV's is 202.868.000 euro. De totale participatie van het ARKimedeesfonds is 98.858.962 euro. Het totaal volstort door het ARKimedeesfonds is 26.277.062 euro. Het totale aantal ARK-investeringen is 46, en het

totale bedrag van de investeringen bedraagt op 21 september 31.546.338 euro. Daarmee zit men volgens onze informatie niet alleen op schema, maar er zelfs over als men het op jaarbasis gaat bekijken.

U hebt ook gevraagd naar de ‘vuile’ hypotheek, de Collateralized Debt Obligations. Ik heb net zoals u de berichten daarover gelezen. Ik ben geen voogdijminister van de Participatiemaatschappij Vlaanderen, dat is minister Van Mechelen. Ik heb hem ogenblikkelijk aangeschreven om er zijn aandacht op te trekken en te vragen wat zijn mening is. Ik hoop binnenkort een antwoord te krijgen. Het punt is binnen de raad van bestuur van de PMV op de agenda gezet.

U vroeg naar het succes van BAN Vlaanderen en het aantal investeringen die jaarlijks door dit netwerk worden gedaan en hoe deze investeringen gespreid zijn over de verschillende sectoren. BAN Vlaanderen, het Business Angels Netwerk Vlaanderen, werd in februari 2004 opgericht en speelt een versterkende rol in het in contact brengen van ondernemers op zoek naar beperkte bedragen met business angels.

Voor de periode 2004-2006 heeft het netwerk een resultaatgebonden overheidssteuning ontvangen. Deze ondersteuning wordt voor de periode 2006-2010 voortgezet. Uit een onderzoek van het Steunpunt Ondernemerschap, Ondernemingen en Innovatie, getiteld ‘Een evaluatie van de efficiëntie van overheids subsidies aan Business Angels Netwerken’ en uitgevoerd in 2006, is gebleken dat overheidsmiddelen aan Business Angels Netwerken goed zijn besteed, aangezien op deze manier wel degelijk investeerders en ondernemingen worden samengebracht die elkaar anders niet hadden gevonden.

In 2004 sloot het Business Angels Netwerk af met acht deals. Op de 64 gepresenteerde projecten in 2004 betekent dit een succesratio van 12,5 procent. Van deze acht projecten situeerden zich drie projecten in de ICT-sector (37 procent), twee in de milieusector (25 procent), twee in de marketing en communicatiesector (25 procent) en één daarvan had betrekking op de dienstensector (13 procent). Het gemiddelde ingebrachte bedrag was 108.000 euro per dossier. In drie van de acht gevallen werd dit samengebracht door een syndicaat van angels. Bovendien werd in drie van deze acht dossiers ook een extra hefboom gecreëerd door de ‘Business Angels+’-leningen die bij het Participatiefonds werden gerealiseerd, elk ter waarde van 125.000 euro.

In 2005 vonden 23 bedrijven één of meer business angels bereid tot investeren. Met een succesratio van 23 op 96 gepresenteerde bedrijven (24 procent) scoorde BAN Vlaanderen uitzonderlijk goed. Deze projecten situeerden zich vooral in de sectoren ICT – 6 projecten-, productie non-food – 6 projecten- en diensten – 6 projecten. Verder werd telkens één project gerealiseerd in de secto-

ren energie en milieu, distributie, productie food, marketing en communicatie en de biotech-sector. In zeven van de 23 dossiers werden de middelen via een syndicaat van business angels geïnvesteerd. In 2005 bedroeg het gemiddelde bedrag dat per bedrijf werd geïnvesteerd door de business angelleden 91.200 euro, wat een daling is van 16 procent ten opzichte van 2004. In totaal werd in de loop van 2005 meer dan 2 miljoen euro aan kapitaal ingebracht door de leden van BAN Vlaanderen. Hiernaast werden ook nog de vijf ‘BA+’-leningen succesvol door BAN Vlaanderen bemiddeld, elk aan de maximaal mogelijke 125.000 euro. Hierdoor komt de totale voorziening aan risicokapitaal via BAN Vlaanderen in 2005 uit op 2.722.600 euro.

In 2006 vonden 17 bedrijven één of meer business angels bereid tot investeren. In zes gevallen daarvan werd er door een syndicaat van business angels geïnvesteerd, waardoor er in totaal 26 BA-participaties werden genomen in 2006. Met een succesratio van 17 deals op 84 gepresenteerde bedrijven – dus 20 procent – scoort BAN Vlaanderen iets minder dan in 2005, toen haalde het 24 procent. Deze projecten situeerden zich in de sectoren ICT – 7 projecten –, productie non-food – 3 projecten –, distributie – 2 projecten – en energie en milieu – ook 2 projecten. Verder werd telkens één project gerealiseerd in de sectoren marketing en communicatie en e-commerce, alsook één project in de culturele sector. Het gemiddelde bedrag dat per bedrijf werd geïnvesteerd, bedroeg in 2006 141.475 euro, een stijging van maar liefst 55 procent tegenover 2005. In totaal werd in de loop van 2006 voor meer dan 2,4 miljoen euro aan kapitaal ingebracht.

Voor dit jaar zijn enkel de cijfers tot en met juli 2007 beschikbaar. Achttien business angels investeerden samen al 2.356.000 euro in 11 ondernemingen. Dit is gemiddeld 214.182 euro per bedrijf. Deze projecten situeerden zich tot eind juli 2007 dus in de sectoren ICT – 3 projecten –, Pharma – 2 projecten – en Distributie – eveneens 2 projecten. Verder werd telkens 1 project gerealiseerd in de sectoren Marketing & Communicatie en E-commerce, Cultuur/Evenementen, Geneeskunde en Opleiding.

Daarnaast werden ook nog 5 aanvullende BA+-leningen verstrekt. Deze 5 leningen hebben een totale waarde van 555.000 euro.

Samenvattend kan gesteld worden dat tijdens de periode 2004-2007 in 59 bedrijven werd geïnvesteerd voor een totaalbedrag van 7.722.675 euro. Van deze bedrijven is 33 procent actief in de ICT-sector, 16 procent in de non-food sector, 12 procent in de dienstensector, 8 procent in de distributie-, energie/milieu- en marketing/communicatiesector. De overige 15 procent van de bedrijven zijn actief in de pharma-industrie met 3 procent, de geneeskunde-sector met 2 procent, biotech 2 procent, e-commerce 3 procent, culturele sector 3 procent en in de voedingsindustrie 2 procent.

Het evaluatierapport is volgens mijn informatie gepland voor medio oktober. Er is een omvangrijke input gekomen vanuit de werkgroep van de Vlaamse innovatieactoren. Momenteel zit de verwerking van deze informatie in de finale fase.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Ik dank de minister voor haar antwoord. Mijn vraag ging over de ARKimesdesregeling. Eigenlijk heeft de Inspectie van Financiën de kat de bel aangebonden in haar advies over uw nota aan de Vlaamse Regering in verband met de bijsturing van het besluit. De Inspectie stelt op een bepaald ogenblik het volgende: "Aangezien blijkt dat zelfs geen 6 percent van de beschikbare middelen, 16 miljoen op 202 miljoen euro, concreet werden geïnvesteerd, zou daaruit een omgekeerde paradox kunnen worden afgeleid. De ARKregeling vertrok van een stelling dat er wel ideeën waren maar onvoldoende kapitaal. Nu blijkt eerder het omgekeerde. Er is kapitaal maar te weinig ideeën. Dit sluit aan bij de vaststellingen in wetenschapsbeleid waar de Vlaamse overheid belangrijke middelen mobiliseert, maar waar de onderzoeksgroepen het moeilijk hebben om voldoende kwalitatieve projecten te genereren."

Dat was ook de bekommernis van de groep die toen de zaak in de media heeft gebracht. Uiteindelijk moet de Vlaamse Regering er inspanningen voor leveren. Het zijn eigenlijk lastenverlagingen die dan moeten worden gecompenseerd. De vraag is of dat altijd tegemoet komt aan de juiste bekommernis. Ik noteer dat men nu op een bedrag van 31,5 miljoen euro zit. Ik veronderstel dat het met argusogen wordt opgevolgd en de zaak in het oog wordt gehouden. Het moet een blijvende bekommernis zijn dat de middelen die de Vlaamse overheid vrijmaakt, tegemoetkomen aan de exacte noden en geen deadweighteffect mogen hebben.

Voorts hoor ik ook dat er een klankbordgroep bezig is. Staat de groep voor hetzelfde als de evaluatie?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van de Heuvel: Wat het Vinoff betreft, stel ik de vraag of de perceptie juist is dat Vinoff opschuift van een zaakkapitaalfonds naar een kapitaalverschaffersfonds zoals ARKimesdes. Mooie resultaten zijn toe te juichen, maar de vraag is of de 69 bedrijven echte starters zijn die door Vinoff aan financieringsmiddelen zijn geholpen als zaakkapitaalfonds.

Een tweede vraag is een detail. De PMV heeft de spreiding van het ARKimesdesfonds over 5 jaar gegeven en gesteld dat ze op schema zaten. De vraag is de vraag van de kip en het ei. Is het verhaal niet aangepast aan de eerste resultaten? In het vijfde jaar lijkt alles op kruissnelheid te komen. Het bedrag dat moet worden besteed, ligt immers relatief hoog.

Volgens mij was de drempel maximum 10 percent. De sector heeft gevraagd dit percentage op te trekken naar 15 à 20 percent. Ik heb gehoord dat dit positief zou worden geëvalueerd. Is er al een beslissing over genomen? Op die manier komen nieuwe projecten op een sterkere manier aan kapitaal.

Minister Fientje Moerman: Er is geen stelling ingenomen dat er onvoldoende ondernemerschap was door gebrek aan kapitaal. Men heeft dat door de meest hooggeplaatste professoren en onderzoekers laten controleren. Er was toen een gebrek aan kapitaal, wat een hinderpaal was voor het ondernemerschap. Het gaat dus niet om een subjectieve stelling die op een bepaald ogenblik door de overheid is ingenomen. Men heeft dat op voorhand laten bekijken.

De klankbordgroep is inderdaad gelieerd aan de werkgroep die het innovatie-instrumentarium doorlicht. Dat is inderdaad hetzelfde.

En Vinoff blijft wel degelijk actief op de markt van de starters, van het zaakkapitaal. Vinoff en ARKimesdes hebben wel werkafspraken gemaakt en werken nu ook samen. Ze verdelen het werk en nemen daarbij elkaars specificiteit in aanmerking.

Wij hebben het maximumbedrag binnen ARKimesdes opgetrokken van een miljoen naar anderhalf miljoen euro. Dat is het maximum dat door Europa toegelaten is. We kunnen op dit moment niet hoger. We hadden de ruimte om hoger te gaan, omdat op Europees niveau het bedrag opgetrokken is van een miljoen naar anderhalf miljoen euro. We hebben dat gevolgd, maar verder kunnen we niet gaan.

Ik wil tot slot nog even terugkomen op de altijd interessante opmerkingen die de Inspectie van Financiën her en daar maakt en die soms het kader van de legaliteitscontroles durven te buiten gaan. Wat wij als overheid kunnen doen is ervoor zorgen dat we – binnen de limieten van de Vlaamse bevoegdheden – een zo goed mogelijk flankerend beleid uitwerken en een zo goed mogelijk klimaat scheppen waarin de ondernemingen kunnen gedijen. In het verleden is gebleken dat er een probleem was met de financiering. Dat was een van de voornaamste hinderpalen waarom men niet ondernam. Niemand kan nu nog zeggen dat er gaten zitten in het innovatie-instrumentarium, al moeten we natuurlijk altijd evalueren en bijsturen.

Wat we als overheid niet kunnen doen, is de mensen bij hun nekvel pakken en ze dwingen om te ondernemen. Je moet als overheid stimuleren tot mentaliteitswijzigingen en ondernemerschapsinitiatieven aanmoedigen. En dat doen we nu al. We hebben voor honderdduizenden euro's projecten lopen om de ondernemerszin aan te moedigen. We hebben zelfs de

aanbeveling van de Europese Commissie in acht genomen die erop wijst dat je betere resultaten krijgt met betrekking tot ondernemerschap in landen waar de ministers van Economie en Onderwijs samenwerken. Wij hebben in Vlaanderen de handen in elkaar geslagen en doen nu samen brugprojecten voor ondernemerschap in het onderwijs, voor een totaalbedrag van 2,4 miljoen euro. We stimuleren jongeren ook om technische en wetenschappelijke studierichtingen te kiezen.

Maar de mensen moeten natuurlijk wel ingaan op onze oproepen. Onze rol is op dat vlak min of meer uitgespeeld. Ik kan de mensen niet dwingen.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de minister, ik moet toegeven dat ik verder had moeten lezen. De inspecteur zegt ook nog: “Het voorgaande betekent niet dat de Inspectie van Financiën het niet eens is met de ondernomen acties. Stilzitten is comfortabel, maar geen optie.” In die zin kunt u dus gerust zijn over het verslag van de inspectie.

Met betrekking tot het laatste punt herinner ik mij een uitspraak van de heer Eyskens, die zei: “Je kunt het paard wel bij de haver brengen, maar het moet zelf nog willen eten.”

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de minister, u hebt in de beleidsbrief aangekondigd dat er een project zou starten voor geïntegreerde financiering. Dat project beoogde ondernemingen, gegeven de fase waarin ze zich op dat ogenblik bevonden, een beter inzicht te geven in de voor hen aangewezen financieringsmix en in de informatiebehoefte van de potentiële kapitaalverschaffers. In die beleidsbrief staat ook: “Gezien de positieve resultaten van het pilootproject is het de bedoeling dit project uit te breiden naar heel ondernemend Vlaanderen.” Hoe zit het nu met dat project?

Bij elk van de verschillende instrumenten lijkt het een probleem om precies te kunnen aanwijzen tot wie men zich richt, en in welke fase van de onderneming. De visibiliteit van een aantal van die instrumenten is een groot probleem. Toen ik zelf minister van Economie was, kregen investeringsmaatschappijen een waarborgregeling, zoals dat toen heette. Dat was ook een vorm van risicokapitaal, maar het was veeleer een waarborg voor investeringsmaatschappijen die investeerden in starters. Dat is in de vorige legislatuur opgedoekt, vooral ook wegens een gebrek aan projecten. Toen hebben we dezelfde discussie gevoerd als nu. Toen werd onder meer ook de nieuwe waarborgregeling ingevoerd.

Is er nog een overzicht van die geïntegreerde financiering? Bestaat daar een evaluatie van? Ik vind de cijfers heel interessant. Het zou goed zijn mocht u daar eens

een tabel van maken. Door de berichten in de pers, onder meer over het ARKImedesfonds, ontstaat de indruk dat er een veelheid van instrumenten gecreëerd is, zonder dat daar optimaal gebruik van wordt gemaakt. Het zou misschien interessant zijn om dat op te nemen in uw nieuwe beleidsbrief.

– *Mevrouw Trees Merckx-Van Goey treedt als voorzitter op.*

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Van Rompuy, het overzicht van de verschillende instrumenten met hun specifieke functie, doel, situering in de verschillende levensfasen van een onderneming en type onderneming waartoe ze zich richten, is hier al meermaals aan bod gekomen. In zoverre de evolutie van de verschillende financieringsinstrumenten onder PMV valt, kunt u die gewoon vinden op de website van PMV.

Wat de geïntegreerde financiering betreft, is er een oproep voor projecten geweest, ten bedrage van 750.000 euro. Die oproep is voor het zomerreces afgesloten. Men is de ingediende projecten nu aan het verwerken.

Het is inderdaad soms moeilijk om de bedrijven te bereiken, maar anderzijds staat alles ook op de website. Men moet er natuurlijk willen naar kijken. We hebben bovendien reclamecampagnes gevoerd, gericht op het doelpubliek én op het grote publiek. Het Vlaams Agentschap Ondernemen (VLAO) is momenteel actief. We gaan nu ook beginnen met wat ik ‘de onderaannemers van VLAO’ zou noemen, waarbij de organisaties van het middenveld ook geresponsabiliseerd – en betaald – worden om bedrijven informatie te geven over alles wat er voor hen bestaat. Veel meer kunnen we echt niet doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de herstructureringen bij Janssen Pharmaceutica

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de minister, naar aanleiding van de herstructureringen bij Janssen Pharmaceutica is er al een debat geweest in de plenaire vergadering, maar dat ging voornamelijk over de hele economische situatie in de Kempense regio. De voorbije jaren heb ik al verschillende vragen gesteld

over de farmasector en ik heb de sleutelcijfers van de farma-industrie hier nog even op een rijtje gezet. Ze vertegenwoordigt ongeveer 30.000 banen, waarvan 5.000 in Onderzoek en Ontwikkeling (O&O). Een kwart van de totale investeringen in O&O in ons land gebeurt bovendien door de farmasector.

Bij de herstructureringen bij Janssen Pharmaceutica werd echter aangekondigd dat ook een 200-tal mensen die actief waren in de researchafdelingen, afgedankt zouden worden. Dat is nu twee weken achter de rug, wat ons toelaat om in alle rust te reflecteren over de gebeurtenissen. Men ziet en hoopt dat er een dode tak is weggesneden, en dat dit ervoor moet zorgen dat het bedrijf een stralende toekomst tegemoetgaat.

Het is erg belangrijk dat de Vlaamse overheid signalen blijft uitzenden dat zulke bedrijven steeds welkom zijn en dat we ze willen koesteren. Het moet duidelijk zijn dat we bereid zijn om extra maatregelen te nemen. Er is een rondetafel voor de chemie en de farmaceutische sector georganiseerd. De afgelopen jaren hebben we altijd gesteld dat zulke rondetafels een goede zaak zijn. Afgezien van de meer rationele argumenten voelen die bedrijven zo aan dat ze welkom zijn en blijven, en ook gewaardeerd worden. U hebt gisteren nog gezegd dat u in Berlijn een schouderklopje van die bedrijven hebt gekregen, en dat is belangrijk.

Ongeveer anderhalf jaar geleden vond in Expo Gent een grote samenkomst plaats. Er is een Witboek voorgesteld met daarin 52 aanbevelingen. Een deel ervan, dat betrekking heeft op de kostencomponent, is echter een federale bevoegdheid. Vlaanderen heeft echter ook een verantwoordelijkheid in verband met vergunningen en dergelijke. Van de 52 aanbevelingen zijn er, als we breed interpreteren, 30 tot 35 aanbevelingen ten dele of geheel een zaak van de Vlaamse overheid.

Mevrouw de minister, kunt u toelichten welke stappen de regering de afgelopen weken heeft gezet in het dossier van de aangekondigde herstructurering bij Janssen Pharmaceutica? Is er overlegd met het bedrijf? Is er kort op de bal gespeeld? Heeft de Vlaamse Regering contact opgenomen met de directie van Johnson & Johnson? Er is immers niet alleen een concurrentie tussen de multinationals, maar ook tussen de zetels van een en dezelfde multinational. Dat is twee jaar geleden bij Pfizer in Puurs gebleken, toen Puurs bikkellhard knokte met een zetel van het bedrijf in Massachusetts om een grote investering binnen te rijden.

Vandaag nog las ik in Trends dat u medio oktober met de resultaten van Life Sciences zult uitpakken. Kunt u vandaag al iets meer zeggen over de maatregelen die u binnenkort zult aankondigen?

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, Vlaanderen wil zich uiteraard profileren als een topregio voor de kenniseconomie en voor onderzoek en ontwikkeling.

Het is dan ook erg jammer dat we moeten vaststellen dat uitgerekend bij Janssen meer dan 600 jobs verloren gaan. Ongeveer 200 ervan zitten uitgerekend in dat domein waarop we ons sterk willen profileren, met name in O&O. Dat is uiteraard geen positieve zaak, niet voor de sector, maar al evenmin voor het imago van Vlaanderen. Janssen is of was toch een van de exponenten van het positieve imago van economisch Vlaanderen. Ondanks de federale inspanningen die reeds werden gedaan inzake de loonkosten in de chemiesector, heeft ons land nog steeds de hoogste loonkosten van heel Europa.

Anderzijds moet ik erop wijzen dat die loonkosten slechts 8 percent meer uitmaken van de totaalkosten van bedrijven in de chemie- en farmaceuticasector. We moeten de redenen voor die ontslagen niet enkel zoeken bij de loonkosten, maar veeleer in een aantal structurele zaken die wereldwijd plaatsvinden. Herstructureringen zijn inderdaad jammer genoeg een constante factor geworden in het ondernemingsbeleid. Ik keur dat niet goed, maar het is nu eenmaal een feit. Steeds meer jobs worden geoutsourcet. Dat is ook een internationale trend, waaraan Vlaanderen en de Vlaamse Regering weinig kunnen veranderen.

Het is nu eenmaal zo dat een bedrijf als Janssen ermee kampt dat toppatenten stilaan verlopen, zodat er uiteraard heel wat inkomsten teloor gaan voor dergelijke bedrijven. De productietijd voor nieuwe producten bedraagt 10 à 15 jaar. Vooral die kosten voor onderzoek en ontwikkeling lopen hoog op, om nog maar te zwijgen van de tussentijdse en definitieve productieprocessen. Zoals de heer Van den Heuvel daarnet opmerkte, speelt ook het feit dat Janssen behoort tot de groep Johnson & Johnson uiteraard een rol. Dat is een Amerikaanse holding en binnen dergelijke Amerikaanse groepen geldt een strengere wetgeving. Ook een bedrijf als Janssen wordt daar rechtstreeks of onrechtstreeks mee geconfronteerd.

Uiteraard is het niet allemaal kommer en kwel. Vlaanderen is gelukkig nog een van de weinige regio's in Europa waar nog fors wordt geïnvesteerd in de basischemie. Ook Janssen heeft nog grote investeringen aangekondigd, en niet alleen ontslagen. Dat is belangrijker. Niet dat die ontslagen niet belangrijk zijn, maar belangrijk zijn uiteraard die investeringen. Dat moet ons hoopvol stemmen voor de toekomst. Investeren betekent dat bedrijven hier zullen blijven en verankerd zullen zijn. Daarin investeren moet vooral het doel zijn van de Vlaamse Regering. Verankeren betekent dus ook dat de banen voor de toekomst veilig kunnen wor-

den gesteld. Daarom is het belangrijk dat de Vlaamse overheid vooral de klemtoon legt op het voort optrekken van de budgetten om onderzoeksprojecten in deze sector blijvend te kunnen ondersteunen.

Mevrouw de minister, ik sluit me aan bij de heer Van den Heuvel. Is er overleg geweest met Janssen en eventueel ook met het moederbedrijf, Johnson & Johnson? Welke financiële inspanningen, dus op het vlak van investeringen, stelt u voor op korte en eventueel ook lange termijn? Ik erken dat er een internationale trend is, maar hoe staat u tegenover het feit dat steeds meer bedrijven steeds meer banen gaan outsourcen?

De voorzitter: De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, als ik goed heb begrepen, heeft Janssen Pharmaceutica toch een flink deel gekregen van het budget van subsidies voor O&O. Toen u deze subsidies hebt toegekend, hebt u dan geen voorwaarden gesteld of garanties gekregen met betrekking tot de tewerkstelling? Ik vind het toch een beetje logisch dat, indien we subsidiëren, we vragen of dat voor een bepaalde tijd een zekere tewerkstelling in onze regio zal garanderen.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, ik wil me heel kort aansluiten, maar ik wil het iets meer algemeen zien dan alleen het dossier-Janssen.

De voorbije weken hebben we vastgesteld dat een belangrijke tak van onze industrie aan een nieuwe golf van herstructureringen bezig is. Dat steekt een beetje: we hebben immers altijd gezegd dat onze Vlaamse economie zich meer moet richten op innovatieve bedrijven en kennis-economie. Dan is het vervelend te moeten vaststellen dat ook die industrietak niet ontsnapt aan internationale tendensen van herstructurering, outsourcing en dergelijke.

Het is hier gezegd: de beslissingscentra van onze economie bevinden zich grotendeels buiten ons grondgebied. Dat heeft ongetwijfeld zijn invloed op dit soort beslissingen. Bayer heeft een herstructurering aangekondigd. Het bedrijf maakt per jaar 130 miljoen euro winst, waarvan 103 miljoen euro via de notionele aftrek. Dan is het duidelijk dat de redenen waarom dit soort groepen bepaalde beslissingen nemen, niet zozeer in dit land te zoeken zijn.

Aan de andere kant, en dat is positief, doet de Vlaamse Regering er alles aan om die bedrijven en industrietaken hier te houden. Ze zet daar heel wat geld tegenover. Het is bijna per definitie niet accuraat, maar ik heb heel snel de website van het Agentschap Economie geraadpleegd en heb kunnen vaststellen dat er ongeveer 137

steunmaatregelen bestaan voor het bedrijfsleven. Mevrouw de minister, u hebt in het verleden al een doorlichting gevraagd van de steunmaatregelen inzake onderzoek en ontwikkeling. U hebt aangekondigd dat daar binnenkort resultaten van zouden kunnen zijn. Overweegt u om die doorlichting uit te breiden naar alle steunmaatregelen aan het bedrijfsleven, ook in functie van de resultaten qua tewerkstelling?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Van Malderen, op uw laatste vraag is bij de vorige vraag al geantwoord. Ik overweeg niet dit uit te breiden, om de eenvoudige reden dat we de resultaten van de werkgroep binnen twee weken verwachten. Voor de rest doen we aan evidence-based policy. Dat is vandaag het geval bij elk goed overheidsbeleid. We evalueren eigenlijk constant. Daar ging het eerste debat voor een heel groot deel over.

Alvorens te antwoorden op de andere vragen, wil ik eerst even de context schetsen. Herstructureringen zijn natuurlijk nooit leuk. Ze zijn natuurlijk nog minder leuk als er herstructureringen worden aangekondigd de dag voor het voorstellen van de evaluatie van een jaar Rondetafel Chemie. Twee weken ervoor was er nog een aankondiging. Qua timing is dat niet alles. Er zullen echter altijd herstructureringen zijn. Dit is nu eenmaal eigen aan onze economie. Meer nog, ze zullen ook op steeds kortere termijn plaatsvinden, omdat bedrijven zich voortdurend moeten aanpassen aan een veranderende markt. Dat maakt het niet minder erg voor de betrokkenen, maar laten we de zaken in perspectief bekijken.

De meest gehoorde klacht vandaag in de economie is dat men geen mensen vindt. Daarnet heeft de heer Laurys nog iets voorgelezen van die inspecteur van Financiën over O&O-projecten. Dat is ook daar een probleem. We hebben de fondsen, de programma's en de instrumenten, en we vinden steeds minder vaak de mensen om dit te bevolken. Dat geldt voor het onderzoek, maar ook voor de bedrijven. Een lokale studie door Voka wijst uit dat er in de Antwerpse havenregio momenteel ongeveer 4500 vacatures zijn. Daarvan situeren er zich 1500 in de chemiesector. Met andere woorden, die herstructureringen zijn erg, maar er is een veelvoud aan vacatures in dezelfde sector.

Inzake outsourcing maak ik die afweging niet: dat is een bedrijfsbeslissing. In de industrie is het trouwens zo dat deze beweging de afgelopen decennia al in hele industrietakken heeft plaatsgevonden. De herstructureringen nu in sommige dossiers in de chemie- en farmaceuticasector zijn een beweging die elders al lang is gemaakt. Zo wordt de vraag gesteld waarom ze nog restaurants of garagewerkplaatsen zouden hebben: dat is niet hun core business. Ik heb me daar als minister

niet over uit te spreken. Dat is een beslissing binnen een bedrijf. Wel wil ik erop wijzen dat, als men outsourcet, de banen niet naar India of China gaan, ze blijven wel degelijk in Vlaanderen. Er werden twee dossiers uit de chemiesector geciteerd, en één uit de farmaceutische sector. In deze dossiers gaat het niet over delokalisaties. Mocht dat wel het geval zijn, dan zou dat zorgwekkend zijn, maar dat is hier niet zo.

De lijnen voor O&O-bedrijfsprojecten binnen het budget van het Instituut voor de aanmoediging van Innovatie door wetenschap en technologie in Vlaanderen (IWT) zijn dit jaar opgetrokken met 17 miljoen euro. Volgend jaar komt daar nog eens 20 miljoen euro bij, zodat de druk van die budgetlijnen is weggenomen. Het is evident dat, als de overheid voortdurend aan bedrijven zegt zich te wenden tot het IWT, aangezien we daar kredieten voor hebben, als we hen aansporen te innoveren, met de belofte dat we hen zullen helpen, we dan een wegwijzer hebben gemaakt naar het IWT. Dan vinden ze ook hun weg daarheen. Dan moeten we ook onze budgetten aanpassen. Dat is ook gebeurd.

Er werd gevraagd wat we hebben gedaan na de aangekondigde herstructurering. De Vlaamse Regering ziet toe op een strikte naleving van het Generatiepact. De overheid verleent onder meer haar volledige steun aan het oprichten van een tewerkstellingscel, om ervoor te zorgen dat ontslagen werknemers zo snel mogelijk weer aan het werk kunnen. Het is onze doelstelling dat binnen een periode van zes maanden – de periode van de Generatiepactuitkering – alle ontslagen werknemers opnieuw werk zouden vinden. De Vlaamse Regering zal alles in het werk stellen om daartoe de juiste voorwaarden te creëren. Ook de instrumenten binnen het Vlaamse Meerbanenplan, ter waarde van 80 miljoen euro per jaar, zoals de tewerkstellingspremie voor vijftigplussers, ter waarde van 30 miljoen euro per jaar, zullen in dit dossier kunnen worden benut. Voor meer details kunt u zich best richten tot de minister van Werk.

Ik heb, samen met de minister-president en viceminister-president Vandenbroucke, een onderhoud gehad met de verantwoordelijken van Janssen Pharmaceutica, om de situatie te bespreken. Uit dit gesprek is gebleken dat de farmaceutische sector wereldwijd door een moeilijke periode gaat. Dat werd hier al aangehaald. Vlaanderen ontsnapt niet aan deze evolutie. Deze herstructurering is geen gevolg van delokalisatie. De arbeidsplaatsen die verdwijnen bij Janssen, gaan niet naar het buitenland. Het doel van de herstructurering is de competitiviteit van de Vlaamse vestiging van Janssen Pharmaceutica te vergroten, om zo in de toekomst werkgelegenheid te garanderen. Hoewel hier ook hoogopgeleide onderzoekers verdwijnen, verklaarde de directie van Janssen Pharmaceutica dat Vlaanderen een belangrijke economische thuishaven blijft. Ik verwijs in dit verband naar de open brief van Janssen, waarin dat wordt bevestigd en

de overheid wordt opgeroepen dit niet als een reden te zien om haar maatregelen en beleid terug te schroeven. Meer bepaald behoudt Johnson & Johnson zijn grootste onderzoekscentrum wereldwijd in Vlaanderen. De aangekondigde investering in de hoogtechnologische proeffabriek in Geel, de grootste investering ooit van Johnson & Johnson, ten bedrage van 130 miljoen euro, gaat onverminderd voort.

Als ik me niet vergis, zijn er in het verleden twee IWT-projecten toegekend. Dergelijke O&O-bedrijfsprojecten, en dat geldt voor O&O-bedrijfsprojecten in het algemeen, zijn echter niet aan tewerkstellingsvoorwaarden gebonden. Tijdens het onderhoud bleek, naast de noodzaak tot herstructurering, ook het duidelijke besef bij de bedrijfsleiding dat deze herstructurering een grote sociaaleconomische aderlating betekent voor de regio. Janssen Pharmaceutica was er zich dan ook van bewust dat zij voor een moeilijke opdracht staan precies omwille van hun symboolfunctie binnen de Vlaamse economie.

U vroeg of ik contact heb gehad met de verantwoordelijken van Johnson & Johnson. Om u te parafraseren mijnheer Van den Heuvel: 'Shetty hier' is ondertussen 'Shetty daar' geworden, want zoals u weet, is de heer Shetty verhuisd. De vroegere baas van Janssen Pharmaceutica is intussen toegetreden tot het directiecomité van Johnson & Johnson. Als ik me niet vergis, is hij operationeel directeur van de activiteiten wereldwijd. Als er één persoon is met wie er in het verleden veel contacten zijn geweest, als er één persoon is die de situatie hier heel goed kent, dan is het wel de heer Shetty, die intussen een zeer vooraanstaande rol speelt in het moederbedrijf.

In het kader van de rondetafel Chemie ben ik volop bezig aan de uitvoering van het in juli 2006 opgestelde actieplan, waarvan al verschillende punten werden afgerond. Hierbij werden zowel horizontale maatregelen genomen die ten goede komen aan elke industrie, als maatregelen die zich toespitsen op de specifieke noden van de chemische en farmaceutische sector. De stand van zaken van het volledige actieplan van de rondetafel Chemie kan ik u eventueel schriftelijk overmaken.

Ik som hier nog even de krachtlijnen en belangrijkste verwezenlijkingen ervan op. Ten eerste, heeft de Vlaamse Regering op vlak van innovatie een groeipad uitgetekend wat betreft haar O&O-uitgaven. Voor 2007 werd een structurele stijging gerealiseerd met 17 miljoen euro; voor 2008 volgt er een nieuwe structurele opstap van 20 miljoen euro. In de periode 2002-2007 financierde de chemische industrie 49 O&O-bedrijfsprojecten met behulp van het Instituut voor Innovatie door Wetenschap en Technologie. Daarmee staat de chemie jaarlijks gemiddeld in voor 10 procent van de O&O-bedrijfsprojecten of voor 7 procent van

het totale budget. In totaal gaat het om ongeveer 60 miljoen euro investeringen in innovatieve projecten, waarvan 26,5 miljoen euro overheidssteun. Via het IWT slaagt de Vlaamse overheid erin sectoren die veel onderzoek verrichten – zoals de farmaceutische – bij te staan in kapitaalintensieve, maar erg noodzakelijke projecten. Dan ga ik nog voorbij aan andere initiatieven die genomen worden in het randgebied van het onderzoek en van het klinische en van de gelden die uitgetrokken zijn voor biomedisch onderzoek.

Ten tweede is voor de versterking van de competitiviteit van de sector, in nauwe samenwerking met het federale niveau, gewerkt aan de verlaging van de loonlast voor nacht- en ploegenarbeid. Die is gestegen van 1 percent in 2004 tot 10,7 percent in 2007. In de chemische sector betekent een lastenverlaging voor ploegenarbeid met 1 percent een daling van de totale loonkost met 0,5 percent. Deze maatregel kwam eveneens ten goede aan heel de industrie. Verder werd omwille van het groot aantal hooggeschoolden – masterniveau – in de chemische en farmaceutische sector ook de bedrijfsvoorheffing voor vorsers gereduceerd. Aan de universiteiten is de bedrijfsvoorheffing gereduceerd met 65 percent; wanneer men in de privé werkt in samenwerking met een kennisinstelling of met een universiteit is de vrijstelling 50 percent, en 25 percent voor technische masters in bedrijven. De komende federale regering zou kunnen overwegen om zowel de lastenverlaging voor ploegenarbeid als die voor onderzoekers uit te breiden. Wanneer men echter Duitsland als ijkpunt neemt, merkt men dat – ondanks deze maatregelen – de loonkost in de chemische sector in Vlaanderen nog altijd hoger is dan in Duitsland, namelijk twee percent. Dit geldt niet langer voor de automobielsector, die dankzij de doorgevoerde lastenverlaging een lagere loonkost heeft dan de Duitse en dat zal duren tot 2010. Dit toont het belang aan van een verdere lastenverlaging in de toekomst.

Ten derde zal de Vlaamse Regering vanaf 1 januari 2008 de Elia-heffing aan de verbruikers compenseren ter waarde van 83 miljoen euro. Energie is in de chemische sector, ook in de farmaceutische, een zeer zware kostenfactor, niet alleen als energiebron maar ook als grondstof. Gas is niet alleen energie, maar ook grondstof in sommige chemische bedrijven, zelfs elektriciteit is een grondstof in bedrijven die met elektrolyse werken. We moeten dus inwerken op die energiekost, wat we ook gedaan hebben.

Ten vierde is de opbouw van een competentienetwerk rond de Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals-regeling (REACH) die deze zomer van kracht werd. Er werd een subsidie uitgetrokken van 228.000 euro voor de opbouw van knowhow via twee peterschapsprojecten. REACH moet door alle chemische bedrijven toegepast worden. Een groot aantal van die bedrijven zijn kmo's. Men mag zich niet blind staren op

de grote kleppers zoals de Badische Anilin und Soda Fabrik (BASF), Bayer, Janssen Pharmaceutica en andere. De kmo's hebben niet de mensen en de middelen om REACH toe te passen. Daarom zijn er de peterschapsprojecten waarin de bedrijven die de mensen en de middelen wel hebben, de kmo's helpen om die REACH-wetgeving om te zetten en te implementeren in hun bedrijf.

Bovendien is de Vlaamse overheid lid geworden van het Europees Chemical Regions Netwerk en het gebruik van het REACH-Net – netwerk rond REACH-implementatie van Nordrhein-Westfalen, lid van ECRN – wordt van overheidswege gesteund in Vlaanderen. De samenwerking met Essencia verloopt in dit dossier optimaal.

Ten vijfde werd er met de rondetafel Chemie ook gekeken naar de aanpak van de transportcongestie. Er werd een gerichte visie ontwikkeld inzake pijpleidingen en multimodaal vervoer. Uit een stand van zaken in dit dossier blijkt dat in de zeer nabije toekomst investeringen in onder andere havenontsluiting noodzakelijk zijn.

Ten slotte werd ook hard gewerkt aan het imago van de farmaceutische en chemische sector. In samenwerking met de minister van Onderwijs, Werk en Vorming werd een maatschappelijk draagvlak gecreëerd voor de chemische en farmaceutische sector. Ook de sector zelf heeft er hard aan gewerkt. De farmaceutische sector kan echter niet alleen gereduceerd worden tot de chemische industrie. De zogenaamde Life Sciences, ook de nieuwe generatie chemie genoemd, maken hier ook deel van uit. Ook hiervoor werd in oktober 2006 een rondetafel opgericht. Het daaruit resulterend actieplan, dat als het parlement het mij zal toelaten gelanceerd wordt op 16 oktober, zal bijdragen tot een economisch klimaat dat ook voor de farmaceutische sector aantrekkelijk is. De resultaten ervan zijn onmiddellijk ook het antwoord op uw volgende vraag.

Het actieplan voor de Life Sciences is jonger dan dat van de chemie en dus minder ver gevorderd. Er wordt gewerkt rond vier grote pijlers: funding, fiscaliteit – in samenwerking met de federale overheid –, toepassingen en maatschappelijk draagvlak. In de eerste pijler werd er vastgesteld dat de investeringen in de bio-tech een grote omvang hebben van 10 tot 15 miljoen euro. De terugverdienperiode duurt bovendien vrij lang. Om hieraan tegemoet te komen hebben we reeds investeringskapitaal via het Biotechfonds van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij Vlaanderen (GIMV) ter waarde van 27 miljoen euro. PMV zal ook participeren in een fonds dat beheerd wordt door Internationale Nederlandse Groep (ING) en Value for Growth. In het eerste jaar zal het fonds ongeveer 50 miljoen euro groot zijn en in het tweede jaar wordt in een opstap voorzien naar 100 miljoen euro. De PMV draagt ongeveer 6 miljoen euro bij

in dit fonds. Tot slot wordt ook nog via de rondetafels gezocht naar bijkomende fund of funds.

Op het vlak van de tweede pijler fiscaliteit zijn er aanbevelingen zoals het optrekken van het belastingkrediet voor gemaakte O&O-uitgaven van 13,5 percent naar 50 percent en de terugbetaling van het belastingkrediet indien niet gecompenseerd met belastbare winst na één jaar. Daarnaast is er de verlenging van de periode voor de notionele intrest van 7 naar 14 jaar. Dit betekent dat als er niet voldoende winst is om de interestafrek tegen af te zetten, deze aftrek gedurende een periode van 14 jaar kan worden overgedragen. Dit is erg belangrijk voor de biotech-sector die vaak een lange periode van niet-winst kent. Bovendien werd in maart 2007 de vrijstelling voor 80 percent van de belasting op inkomsten uit nieuwe octrooien gerealiseerd. We moeten evenwel beseffen dat dit federale materies zijn. Maar ik heb niet

nagelaten, ook niet voor aanbevelingen uit andere rondetafels, om ze over te maken aan diegenen die in de federale regering een belangrijke rol zullen spelen.

Voor de derde pijler, de toepassingen, wachten we de haalbaarheidsstudies af. We onderzoeken op het vlak van de biomedische toepassing de haalbaarheid van een virtueel centrum voor translationeel medisch onderzoek met een beleid ter bevordering van preklinisch en klinisch onderzoek. Het doel van het centrum is de realisaties van biomedisch onderzoek sneller naar de patiënt te krijgen. Ook op het vlak van industriële toepassingen onderzoekt men de mogelijkheid tot de oprichting van een competentienetwerk en een pilootinstallatie industriële biotech en bio-energie. Hiervoor is de haalbaarheidsstudie onder de rondetafel Chemie al gestart. De bedoeling is enerzijds het clusteren van alle kennis die er bestaat over biotech en bio-energie, en anderzijds de creatie van een brug tussen de academische wereld en de biotechindustrie onder de vorm van een pilootinstallatie die het noodzakelijke testplatform moet vormen voor proto-industriële toepassingen en die de voorafgaande stap is naar grootschalige productie.

Daarnaast is er voorzien in vijf technologische attachés bij Flanders Investment & Trade. Men heeft zich gebaseerd op de foresightstudies van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid om uit te zoeken waar ze moesten komen en voor welke materies. Een van deze attachés houdt zich bezig met de Life Sciences en is intussen gehuisvest in New York. Via een goede samenwerking en netwerking moet dit leiden tot het op de kaart zetten van Vlaanderen als Life Sciencesregio met het oog op het aantrekken van buitenlandse investeringen.

Om net zoals bij de chemische sector het maatschappelijke draagvlak te vergroten, zal er een overlegforum opgericht worden. De juiste format voor dit overleg is nog voorwerp van discussie. De voorkeur binnen de

rondetafel lijkt uit te gaan naar een regiegroep Life Sciences, waaraan de overheid zal deelnemen naar analogie met de rondetafel Chemie. In deze regiegroep zullen alle Vlaamse Life Sciencesbelangen ten opzichte van elk beleidsniveau besproken worden. Dit orgaan moet ook contacten leggen met buitenlandse instanties en bedrijven. Net zoals bij de rondetafel Chemie ging er ook bij de Life Sciences bijzondere aandacht naar wetenschapspopularisatie via de oproep wetenschapsinformatie 2007. We besteden heel veel aandacht en geld aan wetenschapspopularisatie in Vlaanderen.

Tot slot is er nog het Baekelandprogramma waarvoor in 2008 3 miljoen euro beschikbaar is. Dat zal moeten zorgen voor een nauwere samenwerking tussen het bedrijfsleven en doctorandi. Het bedrijf definieert het onderwerp van het doctoraal onderzoek, en de wetenschapper zal een groot deel van zijn onderzoek in de bedrijfsomgeving verrichten. Het onderzoek blijft wel onder toezicht van een academische promotor.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik wil de minister danken voor haar uitgebreid antwoord. Ik denk dat ze inderdaad een no-nonsensepolitiek voert en een heel realistische en rationele houding aanneemt.

Ik meen ook dat we niet in paniek moeten slaan over het economisch verloop van ondernemingen. Met Schumpeter en zijn Creative Destruction in gedachten is dit in deze tijd meer dan ooit het geval – en nog veel meer dan in de tijd van Schumpeter zelf.

Het programma dat zowel op de rondetafel Chemie als het Life Sciences Overlegplatform naar voren is gebracht, is in nauw overleg met de sector tot stand gekomen. Vandaag ligt de grote uitdaging erin het ook uit te voeren. Het is een mooie oplijsting in de juiste toon gebracht, met de juiste uitdagingen. Het komt er nu op aan om het op de juiste manier tot uitvoering te brengen. We zullen vanuit de commissie zeker mee een oogje in het zeil houden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over het preventief bedrijfsbeleid

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de minister, mijn vraag was al ingediend op 28 juni 2007. Dat impliceert dat er al enige evolutie kan zijn opgetreden. Ik stel ze toch omdat ze is ingediend als reactie op een vorige vraag waarin u uw plan met betrekking tot het preventieve bedrijfsbeleid hebt voorgesteld. U stelde toen in een optimistische lentesfeer in mei of juni tot een definitieve besluitvorming te zullen komen. Het leek me dan ook gepast om ernaar te peilen.

Het plan bestond enerzijds uit sensibilisering- en informatieverstrekking aan alle ondernemingen via het VLAO-netwerk, screening en detectie van de continuïteitsproblemen en nadien het opzetten van een vervolgtraject dat zou worden uitgestippeld via de VLAO-accountmanager. Bovendien bevestigde u toen de oprichting van een subcomité Preventief Bedrijfsbeleid binnen het VLAO. Een verfijning ervan zou gebeuren via een werkgroep van het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC).

Mijn vraag is bijzonder simpel. Welke evolutie kende dit dossier? Ik heb weet van een informele VESOC-vergadering op 14 september 2007. Men zou op het goede pad zitten en een aantal technische bemerkingen nog voorts uitspitten. Op 27 september 2007 werd binnen VLAO een raadgevend comité geïnstalleerd. Daarbinnen kan een subcomité worden geïnstalleerd als daarbinnen het VESOC overeenstemming over bestaat.

Mevrouw de minister, hoe ziet u de concrete uitvoering? Wanneer zal men concreet van start gaan? Hoe zal men de maatregelen op het terrein implementeren?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Zoals u in uw vraag hebt aangeduid, wordt er inderdaad een subcomité in de schoot van het raadgevend comité van VLAO opgericht.

Het initiële compromisvoorstel van de sociale partners binnen de SERV van 6 december 2006 handelde vooral over de volgende punten: de oprichting van een subcomité Preventief Bedrijfsbeleid en de taken en een procedure om in dit subcomité anoniem te adviseren aan de accountmanager bij VLAO over de wenselijkheid en de inhoud van de informatie die aan de werknemers moet worden gegeven ingeval het subcomité vaststelt dat er continuïteitsproblemen kunnen optreden in een onderneming.

Mijn visie en plan van aanpak werden op de informele VESOC-vergadering van 9 maart 2007 besproken. Via een schrijven van 16 april 2007 reageerden de VESOC-partners op dit plan van aanpak en werden verduidelijkingen en aanvullingen gevraagd.

De nota met verduidelijkingen en aanvullingen werd op de informele VESOC-vergadering van 13 juli 2007

voorgelegd en besproken. Dit resulteerde in een finaal voorstel dat op de VESOC-vergadering van 14 september 2007 werd goedgekeurd. Volgend op deze consensus binnen VESOC heb ik op 28 september 2007 een nota en ontwerp van besluit voorgelegd aan de Vlaamse Regering met als doel de oprichting van een raadgevend comité bij VLAO. Tevens bevatte het ontwerp van besluit de oprichting van een subcomité Preventief Bedrijfsbeleid binnen de schoot van het raadgevend comité.

Op de VESOC-vergadering van 14 september 2007 was er al een akkoord over de werkwijze, de taken en opdrachten van het subcomité Preventief Bedrijfsbeleid. Op basis daarvan zal ik de komende weken een nota aan de Vlaamse Regering voorleggen waarin de concrete uitwerking van het preventief bedrijfsbeleid wordt voorgesteld.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Het antwoord is duidelijk. U biedt een perspectief op concrete uitvoering. Het is belangrijk om de dynamiek die nu bestaat, gaande te houden. Sinds de oprichting van VLAO heeft het wat tijd gekost. Dat was niet uw verantwoordelijkheid. Het heeft heel lang geduurd vooraleer tussen de sociale partners overeenstemming werd bereikt. Dat mag vermeld worden.

Nu het ijzer heet is, moet het ook worden gesmeed. Dat doet u ook. Ik hoop dat er de nodige middelen zullen voor worden uitgetrokken. Dat was in het verleden een van de oorzaken waarom de vroegere commissies preventief bedrijfsbeleid het moeilijk hadden. Er is ook een reële nood aanwezig. De persberichten van de afgelopen dagen tonen ons dat ondanks de enorme economische boom er nooit meer faillissementen zijn geweest. Ik hoop dat we op de goede weg zijn om het tij via deze weg wat te kunnen keren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Bart Martens tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over ecologiesteun aan Tessenderlo Chemie

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de minister, op 20 juli besliste de Vlaamse Regering op uw voorstel Tessenderlo Chemie 12,5 miljoen euro subsidie te geven

voor wat ‘grootschalige ecologische investeringen’ worden genoemd. Het gaat over de gedeeltelijke vervanging van de milieubelastende en energie-intensieve elektrolyse met kwikcellen voor de productie van chloor door een membraan elektrolyse-installatie. Daarnaast worden wegtransporten van zout vervangen door een pijpleiding over een afstand van bijna 6 kilometer.

Het persbericht van de Vlaamse Regering hierover beweert dat de productie met kwikcellen ‘grotendeels’ wordt vervangen door een membraan elektrolyse-installatie. Dat blijkt niet helemaal juist te zijn. Tessenderlo Chemie bezit momenteel twee chloorproductie-eenheden. De kleinste, met een productie van 45.000 ton per jaar, wordt vervangen door een membraan-eenheid die 325.000 ton chloor per jaar kan produceren. Voor de grootste vervuilende kwikceleenheid van 205.000 ton voorziet Tessenderlo Chemie momenteel blijkbaar niet in een vervanging of stopzetting. De pijpleiding om grondstoffen van het Albertkanaal aan te voeren is indertijd door toenmalig minister Sannen als bijkomende voorwaarde in de vergunning opgelegd aan het bedrijf.

Steun voor deze maatregel lijkt gerechtvaardigd omdat deze maatregel niet voortvloeit uit bestaande Europese of Vlaamse normen. Dat is wel het geval voor de vervanging van kwikcellen door een membraaninstallatie. Vlare II voorziet immers dat uiterlijk tegen 2010 dergelijke kwikelektrolysecellen uit productie moeten worden genomen.

Zelfs zonder dat we ecologiesteun zouden toekennen, zou Tessenderlo Chemie verplicht zijn om de kwikelektrolyse-eenheden door membraan elektrolyse-eenheden te vervangen.

Ik heb geen enkel probleem met het instrument van een ecologiepremie. Het is een nuttig instrument om technologie die nog in de kinderschoenen staat en nog niet marktrijp is, te ondersteunen en om het innovatiepotentieel van onze bedrijven te vergroten. Ik heb er wel een probleem mee als dergelijke steun wordt toegekend voor investeringen die hoe dan ook noodzakelijk zijn om aan Vlaamse, en in sommige gevallen Europese, normen te voldoen.

Mevrouw de minister, klopt het dat volgens het oude systeem van de ecologiepremies, dat u recentelijk hebt gewijzigd in een callsysteem – en deze ondersteuning valt blijkbaar nog onder de oude ecologiesteun –, men steun toekent voor investeringen die toch al noodzakelijk zijn om aan de sectorale milieureglementering te beantwoorden? Het ging om een investering die al nodig was om te voldoen aan de sectorale milieuvergunningsvoorwaarden van Vlare II.

Hoe komt het dat deze steunaanvraag volgens het oude regime nog is gehonoreerd, terwijl verschillende verge-

lijkbare steunaanvragen bijvoorbeeld voor de plaatsing van fotovoltatische cellen niet meer zijn gehonoreerd?

Het nieuwe callsysteem is met terugwerkende kracht toegepast en steunmaatregelen die nog volgens het oude regime waren aangevraagd, konden niet meer volgens het oude regime worden gehonoreerd. Blijkbaar is het dossier TC toch nog volgens het oude systeem afgewikkeld en is de premieaanvraag toch nog gehonoreerd.

Intussen hebt u een nieuw systeem ingevoerd voor ecologiesteun. Het geeft aan dat voor elke technologie die op de lijst van aanvragen een performantiefactor krijgt, steun kan worden uitgekeerd. De performantiefactor drukt de milieuvriendelijkheid of de energie-efficiëntie van elke technologie uit. In het callsysteem worden de ingediende steunaanvragen met de grootste performantiefactor het hoogst geklasseerd. Zij komen dus eerst voor ecologiesteun in aanmerking.

Klopt het dat een bedrijf zo toch ecologiesteun kan krijgen, ook in het nieuwe systeem, voor investeringen die nodig zijn om te voldoen aan de voor haar geldende milieuverplichtingen, zonder verder te gaan dan de van toepassing zijnde wetgeving? Als dat het geval is, wat is dan de ecologische meerwaarde van dergelijke staatssteun? De investeringen zouden ook zonder de steun uitgevoerd moeten worden. Is een ecologiepremie voor dergelijke investeringen dan nog wel zinvol?

Kunnen ecologiepremies worden toegekend voor installaties die als ‘beste beschikbare technologie’ worden beschouwd en derhalve op termijn toch moeten worden ingevoerd in het kader van het milieuvergunningsdecreet? Kunnen kwikelektrolysecellen nog beschouwd worden als ‘beste beschikbare technologie’ in de wetenschap dat hun energieverbruik merkkelijk hoger ligt dan dat van een membraan elektrolyse cel en ze bovendien aanleiding geven tot de emissies van kwik?

Stroken steunmaatregelen voor investeringen die nodig zijn om te voldoen aan de

Europese en regionale wetgeving, met de Europese staatssteunregels?

In uw communicatie zegt u dat de Vlaamse Regering drie keer per jaar een oproep aan de bedrijven doet volgens het nieuwe callsysteem. De resultaten van de eerste call kennen we. Wanneer volgen de tweede en derde call in 2007? Zijn de voorwaarden om in aanmerking te komen voor steun dezelfde?

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer Martens, op uw vraag of het klopt dat een bedrijf zo toch ecologiesteun

kan krijgen voor investeringen die nodig zijn om te voldoen aan de voor haar geldende milieuverplichtingen, zonder verder te gaan dan de van toepassing zijnde wetgeving, antwoord ik negatief. Dat klopt niet.

Artikel 12 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2007 tot toekenning van steun aan ondernemingen voor ecologie-investeringen in het Vlaams Gewest, stelt duidelijk dat slechts voor ecologiesteun in aanmerking komen, de ecologie-investeringen die de onderneming toelaten beter te presteren dan de strengste van de Vlaamse of Europese normen. Het artikel bepaalt: “Ecologie-investeringen komen in aanmerking voor steun als ze voorkomen op de limitatieve technologieënlijst. Als er geen Vlaamse normen van toepassing zijn, hebben de technologieën op deze lijst een van de volgende doelstellingen: ten eerste de Europese normen overtreffen die zijn goedgekeurd, ook al zijn die normen nog niet van toepassing, en ten tweede milieuvoordelen bereiken waarbij nog geen Europese normen zijn goedgekeurd. Als er Vlaamse normen van toepassing zijn, moeten de technologieën de Vlaamse normen overtreffen die strenger zijn dan de Europese normen.”

Bovendien waakt de steunregeling over het stimulerende effect van de ecologiepremie door een handicap in te bouwen voor ecologie-investeringen waartoe de ondernemingen zich contractueel hebben verbonden tegenover de Vlaamse overheid. Artikel 20, paragraaf 3 voorziet dat “de score, behaald op het criterium ‘milieuperformantie’, wordt gehalveerd wanneer de investeringen kaderen in de verplichtingen, opgelegd aan de onderneming door het besluit energieplanning, of in de verplichtingen waartoe de onderneming zich heeft verbonden door haar toetreding tot het benchmarkingconvenant of het auditconvenant.”

Kunnen er ecologiepremies toegekend worden voor installaties die als beste beschikbare technologie beschouwd moeten worden, en derhalve op termijn toch ingevoerd moeten worden in het kader van het Milieuvergunningsdecreet? In opdracht van het Agentschap Economie gaan de VITO en het Vlaams Energieagentschap periodiek over tot een monitoring van de limitatieve technologieënlijst. Die moet immers bij elke oproep afgekondigd worden en kan bij die gelegenheid ook aangepast worden. Bij die monitoring worden alle milieuen energietechnologieën die op de lijst voorkomen, geëvalueerd op hun conformiteit met de definitie van de investeringen die voor ecologiesteun in aanmerking komen. Dat gebeurt aan de hand van de bepalingen die zijn opgenomen in het voornoemde artikel 12 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2007.

De installaties waaraan wordt gerefereerd en die in hun hoedanigheid van beste beschikbare technologie op termijn ingevoerd zouden moeten worden in het kader van het Milieuvergunningsdecreet, zullen dus voor eco-

logiesteun in aanmerking komen, zolang zij toelaten de goedgekeurde Europese normen te overtreffen of de van toepassing zijnde Vlaamse normen te overtreffen op voorwaarde dat die laatste strenger zijn dan de Europese normen.

Er werd gevraagd of de kwikelektrolysecellen nog beschouwd kunnen worden als beste beschikbare technologie, in de wetenschap dat hun energieverbruik merkkelijk hoger ligt dan dat van een membraan-elektrolysecel en ze bovendien aanleiding geven tot emissies van kwik, wat overigens reden is voor hun phase-out, opgelegd in Vlarem II. Mijnheer Martens, ik ben eerlijk gezegd geen autoriteit inzake de productiemethodes van chlooralkali. Daarom baseer ik mijn antwoord op rapporten en studies van mensen die dat wel zijn.

Er lijkt eensgezindheid over te zijn dat de kwikelektrolysecellen niet langer de beste beschikbare technologie zijn voor de productie van chlooralkali. Zo concludeert het BBT-referentiedocument ‘Beste beschikbare technieken in de chlooralkaliproducerende industrie’, door de Europese Commissie gepubliceerd in december 2001 in uitvoering van de Europese richtlijn 96/61 /EG ‘Geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging’: “De membraantechnologie wordt beschouwd als de beste beschikbare techniek voor de productie van chlooralkali. Ook de diafragmatechnologie kan aangemerkt worden als beste beschikbare techniek, mits er geen asbest wordt gebruikt. De beste beschikbare techniek voor kwikcelinstallaties is de omschakeling op de membraanceltechnologie.”

Het is ten dele voor de omschakeling van de energie-intensieve en milieubelastende kwikcelinstallaties naar de als beste beschikbare technologie bestempelde membraan-elektrolyse-installatie, dat aan Tessengerlo Chemie ecologiesteun toegekend werd.

Er werd ook gevraagd of de steunmaatregelen voor investeringen die nodig zijn om te voldoen aan de Europese en regionale wetgeving stroken met de Europese regels inzake staatssteun. Steunmaatregelen die enkel investeringen zouden ondersteunen die ondernemingen realiseren om te kunnen voldoen aan de bestaande wetgeving, stroken niet met de Europese staatssteunregels. Dergelijke maatregelen hebben vanuit de optiek van het Europese staatssteunkader geen additionaliteit. Van dergelijke steun gaat met andere woorden geen stimulerend effect uit naar het investeringsgedrag van de ondernemingen, in de mate dat zij deze investeringen toch zouden moeten realiseren, mochten zij de steun niet toegekend krijgen.

Op die basis acht de Europese Commissie dergelijke steunmaatregelen onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt op grond van artikel 87 van het EU-Verdrag.

Ik geloof dat er enige verwarring is met betrekking tot die call. U verwacht mijns inziens het callsysteem van de ecologiepremie met het callsysteem van de groeipremie, dat we al langer hanteren. De eerste call voor de toekenning van de ecologiepremie in het kader van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2007, werd op 1 oktober 2007 gelanceerd en loopt nog tot en met 21 december 2007. Op de resultaten van deze oproep is het dus nog wachten. De voorwaarden waaraan ecologie-investeringen moeten voldoen om een ecologiepremie te kunnen krijgen, werden al uiteengezet in het begin van mijn antwoord.

De heer Bart Martens: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is mij echter nog niet helemaal duidelijk waarom Tessenderlo Chemie precies voor de vervanging van de kwikelektrolyse-eenheden door membraanelektrolyse-eenheden toch steun gekregen heeft. U zegt dat die steun ook volgens uw huidige besluit niet toegelaten is voor investeringen die hoe dan ook nodig zijn om aan de geldende sectorale milieuvergunningsvoorwaarden te voldoen. Een van die sectorale milieuvergunningsvoorwaarden is dat de kwikelektrolyse-eenheden tegen uiterlijk 2010 uitgefaseerd moeten worden. Met andere woorden: het bedrijf zou hoe dan ook – ook zonder steun – verplicht zijn om die oude elektrolyse-eenheden te vervangen door nieuwe.

Wordt de steun hier toegekend omdat het bedrijf sneller gaat? Is het omdat de Vlaamse regelgeving hier verder gaat dan de Europese regelgeving? Dat heb ik eerlijk gezegd niet kunnen opmaken uit uw antwoord.

Hoe dan ook lijkt deze investering noodzakelijk om te voldoen aan de sectorale milieuvergunningsvoorwaarden, die generiek opgelegd zijn voor heel de sector. In die zin begrijp ik niet goed het komt dat dit bedrijf voor deze specifieke investering in aanmerking komt voor steun – ik heb het niet over de aanleg van de pijpleidingen, want die lijkt me perfect gerechtvaardigd. De vervanging van de kwikcellen door de membraancellen is hoe dan ook verplicht, in tegenstelling tot de aanleg van de pijpleidingen.

Hoe komt het dan dat die vervanging toch op steun vanuit het Vlaamse Gewest heeft kunnen rekenen? Betekent

dat ook dat de vervanging van kwikelektrolyse-eenheden door membraanelektrolyse-eenheden bij de andere chloorproducenten – Solvay, BASF – op dergelijke Vlaamse steun zal kunnen rekenen?

Ik ben persoonlijk geen voorstander van de afschaffing van de ecologiesteun en de vervanging ervan door een generieke verlaging van de vennootschapsbelasting, zoals sommige werkgeversorganisaties bepleiten. Met die selectieve ecologiesteun kan men er mijns inziens wel degelijk voor zorgen technologieën op de markt te brengen die anders niet op de markt zouden komen. Het lijkt mij wel absurd om dergelijke steun toe te kennen voor investeringen die hoe dan ook zouden moeten gebeuren als bedrijven hun sectorale milieu-reglementering navolgen.

Minister Fientje Moerman: Dit dossier van Tessenderlo Chemie dateert nog uit de oude ecologiesteunregelingen. In het licht van het totale bedrag van 12,5 miljoen euro dat daarmee gemoeid was, hebben we dat wel aangemeld bij de Europese Commissie. De Europese Commissie kent dus de inhoud van het steundossier en is daar ook mee akkoord gegaan. Dat is overigens nog een dossier van uit de tijd van een van mijn voorgangers.

Het gaat hier niet over de kwikelektrolysecellen die uitgefaseerd moeten worden, maar over de technologie die in de plaats wordt gebruikt: die performantie wordt beoordeeld. En daarin is dat de beste beschikbare technologie.

Op uw vraag of ik andere bedrijven die dezelfde technologie gebruiken ook geld ga geven, kan ik op dit moment niet antwoorden. Bij elke call wordt de limitatieve technologieënlijst immers aangepast. Het kan best zijn dat een technologie die de beste beschikbare technologie was in 2001, 2002, of zelfs 2004, bij de call in 2008 helemaal niet meer op de lijst zal staan, precies omdat die lijst periodiek geüpdatet wordt. Of dat nog in aanmerking zal komen, zal afhangen van wat er nog kan volgens de limitatieve technologielijst die bij elke nieuwe call aangepast wordt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.